

1303

TUDOMÁNYOS TANÁCSÜLÉS LAKITELEKEN

Számottevő eredmények a szőlőművelési és borászati kutatásban

A Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet, amelynek székhelye Kecskemét, tudományos tanácsulást tartott tegnap a lakiteleki kutatóállomáson. Az összejövetelen megvitatták az ötödik ötéves tervidőszakban eddig elért eredményeket és a következő öt esztendőre vonatkozó elképzeléseket. Az ülést dr. Szegedi Sándor, tudományos igazgató-helyettes nyitotta meg és vezette le, majd az illetékes főosztály- és osztályvezetők számoltak be az eddigi munkáról.

A referátumokból kitűnt, hogy olyan új csemege- és borszőlőket állítottak elő az utóbbi években, amelyek fokozottabb mértékben felelnek meg a korszerű termesztés igényeinek. Az elmúlt évek során 9 új intézeti szőlőfajta kapott különböző fokozatú állami elismerést.

Az új fajták elterjesztése, a szaporítóanyag-ellátás fejlesztése érdekében eddig 175 hektárnyi területen létesült központi törzsszőlőültetvény. A fajtafenntartó tevékenység eredményeképpen az V. ötéves terv időszakában a törzskönyvezett fajták száma 37-ről 64-re, a törzskönyvi előjegyzettek pedig 31-ről 43-ra emelkedett. A hosszú évtizedek során kialakított fajtagyűjtemény a hazai szőlőnemesítés és -termesztés génbankjának tekinthető.

Az élettani kutatómunka keretében klímakamrás vizsgálatokkal mintegy száz szőlőfajta fagyűrését tisztázták. Ennek alapján az eddiginél fokozottabb termésbiztonságot jelentő fajtaválasztékot lehet javasolni az egyes termőhelyekre. Jelentősek azok a kutatási eredmények is, amelyek a szőlő tápanyag- és vízigénysükségletének meghatározására irányultak. Sikertült összefüggést találni a talaj tápanyag- és a szőlőlevél táp-

elem-tartalma között. Ilyen jellegű vizsgálatokat először a világon az intézetben vezettek be. Hosszabb idő óta kutatják a szerves anyagok hasznosulását a szőlőtermesztésben, az erre irányuló munka ebben a tervidőszakban lezárul. Sikertült ugyanis minden ezzel kapcsolatos témát tisztázni. 1970 óta foglalkoznak a szőlőfajták vízigényének meghatározásával. A vizsgálatok a tápanyag-ellátás és a vízhasznosulás összefüggéseit tárják fel.

Eredményes az az intézeti kutatómunka, amely a különböző szőlőművelési módok összehasonlító vizsgálatára, értékelésére, a fajta, a termésmennyiség és a minőség közötti összefüggések törvényszerűségének feltárására irányul. Biztatók azok az agrotechnikai kísérletek, amelyek az energiatakarékos talajművelési és talajvédelmi rendszer kidolgozására irányulnak.

Eredményeket értek el a borászati kutatásokban is, többek között a nyolc hagyományos pezsgőalapbor-termelő táj, összesen húsz szőlőfajtájának vizsgálati eredményei alapján megállapítható, hogy a hagyományoknál jóval

több fajta alkalmas pezsgő készítésére.

Az elmúlt évek során sikereket értek el azok a szőlőtermelő nagyüzemi gazdaságok, amelyek igényelték az intézet szaktanácsadási szolgáltatását. Példaként említhető, hogy mintegy 20 ezer hektárnyi nagyüzemi termőszőlő területen a tápanyagellátást az intézet laboratóriumi vizsgálataira alapozott javaslatok szerint végeztek el.

Az új szőlőültetvények létesítése során is hasznosultak az intézet kutatási eredményei. Figyelembe vették a termőtáj adottságainak megfelelő fajtákat. Alkalmazták az ajánlott művelési és metszési módokat és így tovább.

Az intézet borászati kutatómunkája elősegítette, hogy a nagyüzemekben mindinkább elterjedjen az iparszerű fehér- és vörösbor-készítés, a pezsgőgyártás különböző eljárásai. Részt vettek például a Kiskunhalasi Állami Gazdaság pezsgőprogramjának kidolgozásában, a Bajai Mezőgazdasági Kombinát borászati üzemében mintegy 20 ezer hektoliter bor kezelése során alkalmazták az intézet által kidolgozott stabilizálási eljárást. A nagyüzemi gazdaságok, termelési rendszerek igénye szerint az intézet kutatói fejlesztési terveket, telepítési okmányokat készítettek.

Az V. ötéves tervidőszakra vonatkozó eredmények értékelését Gódor József, ügyvezető igazgató foglalta össze a tanácskozáson. Delután a VI. ötéves tervidőszak kutatási tervjavaslatát vitatták meg.

K. S.